

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال

۰۳.۰۸.۰۹

در افغانستان چه می گذرد؟

(۲۹)

انتخابات جدی میشود:

با اینکه مردم افغانستان درین انتخابات کوچکترین علاقه ای برای شرکت ندارند و کاندیدان تلاش دارند تا با دادن نان و پخش پول مردم را تشویق به شرکت کنند، اما این جادو گری هم تا حال تاثیر جدی نداشته است. اما اینکه امریکائی ها با ختم این انتخابات اعلان بکنند که ملیون ها نفر در آن شرکت کرده ، مشکلی نخواهند داشت. هولبروک نماینده خاص اوپاما در افغانستان و پاکستان نیز با در نظر داشت وضعیت کنونی افغانستان برای توجیه نارسائی های دولت مزدور ش گفت که در افغانستان وضعیت نا آرام است و ما انتظار برگزاری یک انتخابات معیاری را در افغانستان نداریم، زیرا هشت سال قبل در امریکا هم انتخابات معیاری برگزار نشد. علاوه درین روز ها میان جرثومه های کاندید های مطرح مثل کرزی، داکتر عبدالله و اشرف غنی برخورد هائی صورت میگیرد. داکتر عبدالله را که جنایتکاران شورای نظار حمایت میکنند تا حال در اثر رقابت میان خود شان دو تن از مسوولان کمپاین عبدالله در کاپیسا و لغمان کشته شده است، در ضمن مسوول کمپاین داکتر عبدالله گفته است که اگر کرزی انتخابات را ببرد آنان با مظاهره و راهپیمائی های مسلحانه انتخابات را فسخ خواهند کرد. طالبان هم اعلان کردند که یکروز پیش از برگزاری این انتخابات تمام راه ها را خواهند بست و به کسی اجازه نخواهند داد که به مراکز رای گیری بروند.

دراین میان دو گروپ از طالبان در بالا مرغاب و غورماچ در ولایت باد غیس با شورا های ریش سفیدان با دولت آتش بس اعلان کرده و تعهد کرده اند که کار بازسازی را اخلاص نکنند، از کار سرک حلقه ئی جلوگیری ننمایند و انتخابات را ضربه زنند و خود در گرفتن امنیت انتخابات سهم داشته باشند. انگلیس ها برای یکی از قومندانان این منطقه برای امضای این قرارداد مبلغ ۲۰ هزار پوند سترلینگ داده اند. اما رهبری طالبان این آتش بس را محکوم کرده و گفته اند که نمیتواند در کل افغانستان جنگ باشد و اما در غورماچ آتش بس برگزار گردد.

با اینکه این کاندیدان یکی برای دیگری ناسزا های بسیاری میگویند و درین میان بیشتر حملات شان به سوی کرزی است اما تا حال دوتای آنها به نامهای مولوی سعید هاشمی و باز محمد کوفی به نفع کرزی گذشته و بریالی ارسلائی

به نفع داکتر عبدالله تیر شده است. اما باز هم تا حال ۳۸ نفر کاندید انتخابات میباشند. این درحالیست که کمیسیون بر گزاری انتخابات اعلان داشته است که تیر شدن کاندیدان بعد ازین هیچ مهم نیست به خاطریکه اوراق رای دهی چاپ شده است. درین حال بسیاری به این باور اند که احتمال به قدرت رسیدن داکتر عبدالله از سوی امریکائی ها بسیار زیاد است. امریکائی ها پیوسته با او دید و وادید دارند و به صورت غیر مستقیم حمایت خود را از او اعلان میدارند. نیروهای اشغالگر که به اصطلاح برای تأمین امنیت این انتخابات کوشش دارند طی یکماه گذشته حدود ۸۲ نفر تلفات داشته اند که ۴۱ نفر آنها صرف امریکائی ها میباشند. تمام این ها با عملیات مین گذاری از میان رفته اند و نه در جنگ رویاروی، زیرا طالبان بعد از آمدن نیروهای بیشتر امریکائی اینک در بسیاری مناطق از جنگ رویاروی دست کشیده و به جنگ مین میپردازند که بسیار نتیجه هم داشته است.

جنبش دوستم را بحران گرفته است:

دوستم که از ملیشای چپاولگر زمان اشغال شوروی ها در افغانستان بود و یکی از قهرمانان حزب دموکراتیک خلق در آن زمان به حساب می آمد. در زمان درگیری های تنظیم ها مدتی با مسعود و مدتی با گلبدین بود و با جناح مقابل میجنگید و ملیشای او درین دوره در کابل بیشترین چور و چپاول را میکردند. بعد با طالبان رفت و بالاخره میان پهلوان های چپاولگر او اختلاف پیدا شد و تا اینکه بعد از یازده سپتمبر بیش از دو هزار طالب را به قتل رساند و در چاه های دشت لیلی انداخت. دوستم در هفت سال گذشته همیشه به شکلی مطرح بوده و آخرین باری که با کرزی ساخت لوی درستیز سرقومندانی قوای مسلح مقرر شد. اما او هیچوقت به این پوست حاضر نشد. اختلاف میان او و اکبر بای رئیس اتحادیه ترکتباران باعث شد که او با هم پیکش لطیف پدرام چند هفته در خانه اش در شیر پور زیر نظارت بماند و بعد از نزدیک شدن دوران انتخابات وزیر خارجه ترکیه وساطت کرد و کرزی دوستم را بخشید و بعد دوستم به ترکیه برده شد. در این جریان دوستم حمایت خود را از کرزی اعلان کرد و از جبهه ملی ربانی که در انتخابات از داکتر عبدالله حمایت میکند خارج شد و توأم با او محقق هم از کرزی حمایت کرد. اما بعد از آنکه بارک اوباما دستور تحقیق در مورد قتل های دشت لیلی را داد گفته شد که مقامات ترکیه دوستم را در جایی مخفی کردند و به این صورت میان جنبش دوستم دو دستگی به وجود آمد. مولوی خبیر و سلیمی دو تن از بنیان گذاران این جنبش از تشکیلات آن برآمده و از داکتر عبدالله حمایت کردند، چون هر دو سابقه جمعیتی داشتند، مگر بخش جوانان آن و خود سید نورالله که بعد از رفتن دوستم جانشین او شد به شمول کارگردانان تلویزیون آئینه همچنان به حمایت شان از کرزی ادامه دادند. دوستم که بد نامترین فرد و جانی ترین قومندان در افغانستان میباشد اکنون در ترکیه نظر بند است و قادر نیست به افغانستان برگشت نماید. اما دو روز قبل تلویزیون آئینه بار دیگر صدای دوستم را پخش کرد که به پیروان خود میگفت که از کرزی حمایت کنند. این دو دستگی بعد از رفتن دوستم از افغانستان محتمل به نظر میرسد. چون با حضور دوستم در جنبش او کسی توان مخالفت را نداشت. چون یکبار که فیض الله ذکی خواست تا با او مخالفت کند، دوستم او را به شبرغان خواست و خودش بر او تجاوز کرد و چنان زخمی ساختش که چند هفته در ترکیه بستری بود. بعد که اکبر بای میخواست او را تهدید کند، شبانه او را از خانه اش در وزیر اکبر خان به شیر پور به زور برد و بنتر از ذکی او را زخمی ساخت و حال که او دیگر در افغانستان نیست و بسیاری از افراد او به این باور اند که او دیگر به افغانستان نخواهد آمد اینک علم استقلال را بالا میکنند و انتظار آن میروند که جنبش کثیف او نه دو توت که به زودی چندین توت خواهد شد.

عملیات در فراه:

روز ۳۱ جولای حینیکه یک قطار از مواد لوژستیک خارجی ها از منطقه بالا بلوک ولایت فراه میگذشت، در منطقه شیوان مورد حمله طالبان قرار گرفت که در نتیجه سه فرد کمپنی امنیتی زخمی شدند. بعد از آن حینیکه یک تانکر تیل ازین منطقه میگذشت مورد حمله طالبان قرار گرفت و تانکر سوراخ شد و مردم قریه با ظرف های تیل اقدام به بردن تیل نمودند که یکبارہ طالبان راکتی را به سوی این تانکر پرتاب کردند و بعد از انفجار تانکر ۱۳ تن به شدت سوختند که برخی از آنها اکنون در شفاخانه بستری اند و حداقل سه تن آنها در دم جان دادند.

مردم ما پیش از پیش قربانی سیاست های استعماری می شوند:

بر اساس گزارش سازمان ملل متحد در شش ماه گذشته بیشتر از هزار توده زحمتکش و ستمدیده ما قربانی سیاست های استعمارگرانه و ارتجاعی اسلام سیاسی شده اند. سازمان ملل متحد می گوید که در شش ماه اول سال ۲۰۰۹ بیشتر از ۱۰۱۳ تن از خلق های ستمدیده ما قربانی وحشی گری های امپریالیزم و فاشیزم مذهبی شده اند که بیست و چهار در صد نسبت به سال گذشته افزایش را نشان می دهد. در شش ماه گذشته بیشتر از چهل بار بمباران هوایی صورت گرفته است که ۲۰۰ تن از مردم بی گناه را قربانی نموده است. قابل تذکر است که این آمار بیشتر از چیزی است که یوناما این نهاد امپریالیستی و قبله آمل چپ مدالگیر و چپ انجوساز، ارائه کرده است.

